

МАКРОМІКРОСКОПІЧНА АНАТОМІЯ ПОЗАОРГАННИХ НЕРВІВ НАДНИРКОВИХ ЗАЛОЗ ЛЮДЕЙ ЗРІЛОГО ВІКУ

Щолок Т., Скоропліт А., Бурлачко Н., Вінніченко А.

Науковий керівник: к. мед. м., доц. І. Л. Колісник

Харківський національний медичний університет, кафедра анатомії людини

Метою нашого дослідження було вивчення індивідуальної анатомічної мінливості та топографії нервів надниркових залоз людей зрілого віку, яке виконане методом макромікроскопічного препарування на органокомплексах верхнього поверху черевної порожнини трупів людей за В. П. Воробйовим.

Одержані препарати дозволили нам виділити, а надалі на їх основі представити у вигляді анатомічних схем, дві основні форми мінливості будови головного джерела іннервації надниркових залоз - черевного сплетення: дисперсну і концентровану.

Дисперсна форма будови черевного сплетення превалювала на наших препаратах (21 препарат). Концентрована форма будови черевного сплетення нами була виявлена в меншій кількості (9 препаратів). Для дисперсної форми будови черевного сплетення характерна наявність 6 і більше нервових вузлів полігональної форми, які асиметрично розташовуються справа і зліва від черевної аорти. У даній формі будови черевного сплетення людини нами додатково описано два варіанти будови позаорганних нервів надниркових залоз.

Перший варіант - 12 препаратів (54 % випадків) переважання позаорганних нервів (10 і більше стовбурів) лівої надниркової залози. Другий варіант - 9 препаратів (46 % випадків) переважання позаорганних нервів правої надниркової залози. На препаратах концентрованої форми будови черевного сплетення останнє представлене 2 - 4 великими нервовими вузлами півмісяцевої форми. При цьому існує один варіант будови позаорганних нервів надниркових залоз - переважання кількості позаорганних нервів лівої надниркової залози.

Таким чином, аналізуючи одержані матеріали по макромікроскопічній анатомії позаорганних нервів надниркових залоз людини ми можемо зробити висновок, що їхня анатомія залежить від форми будови, кількості та особливостей їх джерел кровопостачання, а також від форм будови головного джерела іннервації – черевного сплетення.

МАКРОМІКРОСКОПІЧНА АНАТОМІЯ АРТЕРІЙ СЕЛЕЗІНКИ

Щолок Т., Скоропліт А., Бурлачко Н., Вінніченко А.

Науковий керівник: доцент Колісник І. Л.

Харківський національний медичний університет

Проведене макромікроскопічне дослідження показало, що селезінка кровопостається селезінковою артерією, яка на всіх наших препаратах відходила від черевного стовбура і була найкрупнішою його гілкою. Довжина артерії в середньому склала 90 мм (граничні значення 70-190 мм). Значною мірою цей показник залежить від віку – чим старше вік, тим більше виражено стає звитість судин. До 25-30 років судина майже прямолінійна; після 30 років вона набуває хвилеподібної або дугоподібної форми; після 40-50 – форма артерії петляста, спіралевидна. Чим більш виражена така звитість судини, тим вона довша. Більш постійною величиною є діаметр селезінкової артерії. В середньому він склав 7 мм (граничні величини – 5-13 мм). Оскільки в даному випадку мається на увазі зовнішній діаметр, вікові особливості мало відображаються на цьому показнику, хоча нам доводилося виявляти атеросклеротичні бляшки, що значною мірою закривають просвіт судини.

Від черевного стовбура селезінкова артерія прямує вліво, декілька косо вниз, слідує позаду шлунка, розташовуючись найчастіше по верхньо-задньому краю підшлункової залози, рідше – в паренхімі або по передньому краю її. Поблизу органа відбувається ділення судини на гілки: у 86% спостережень – на рівні середньої третини селезінки; у решті випадків з однаковою частотою на рівні верхньої або нижньої третини органу. Відстань від місця ділення до воріт в середньому склала 35 мм (граничні величини 5-80 мм).